

קונסטנדינוס קאָפּיס
Κωνσταντίνος Καβάφης

שלושה שירים

נוסח עברי: שמעון בוזגלו

איתקה

כְּשֶׁחֲצֵא לַמָּסַע שָׁלַךְ לְאִיתְקָה,
הַתְּפִלָּל שֶׁהִדְרִךְ תְּהִיָּה אֲרָכָה,
מִלֵּאֵת הַרְפָּתָקָאוֹת, מִלֵּאָה בְּיָדָע.
אֵל תִּפְחָד מִהֲלִיסְטָרִיגוֹנִים,¹
מִהֲקִיקְלוּפִים וּפּוֹסִידוֹן הַזּוֹעִם.
לְעוֹלָם לֹא תִפְגֹּשׁ אוֹתָם בְּדֶרֶךְךָ,
אִם מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ יִשְׁאַרוּ נִעְלוֹת,
אִם רָגַשׁ נָאָה יִגַּע לוֹ בְּגוּפְךָ וּבִנְפִשְׁךָ.
לְעוֹלָם לֹא תִפְגֹּשׁ אֶת הֲלִיסְטָרִיגוֹנִים,
אֶת הַקִּיקְלוּפִים וּפּוֹסִידוֹן הַפְּרָאִי,
אִם לֹא תִשָּׂא אוֹתָם בְּתוֹךְ רוּחְךָ,
אִם רוּחְךָ לֹא תַעֲלֶה אוֹתָם מוֹל עֵינֶיךָ.

אִז הַתְּפִלָּל שֶׁהִדְרִךְ תְּהִיָּה אֲרָכָה.
שֶׁבְּבִקְרִים רַבִּים שֶׁל קִיץ
תִּפְגֹּשׁ לְנִמְלִים שֶׁלֹּא רְאִיתָ מֵעוֹלָם
בְּכֹזָאוֹת הַנָּאָה, כֹּזָאוֹת שֶׁמְחָה !
עֲצֹר בְּשׁוֹקִים פְּנִיקִיִּים
וְקִנְיָה לְךָ סְחוּרָה אֲנִינָה :
פְּנִינִים וְאַלְמָגִים, עֲנָבִר וְהַבְּנָה,
וּבִשְׁמִים מְעֻנָּגִים מִכָּל הַסּוּגִים –
קִנְיָה כָּכָל יְכָלֶיךָ בְּשִׁמִּים מְעֻנָּגִים.
בִּקְרָה בְּהֶמוֹן עָרִים מְצֻרִיּוֹת,
לְלֵמֵד וְלִלְמֹד מִהִיּוֹדָעִים.

וְתִמִּיד חָשַׁב עַל אִיתְקָה.
לְהַגִּיעַ לְשֵׁם הִיא מְטַרְתֶּךָ הַסּוּפִית.
אֲבָל אֵל תִּחַפְּזוּ בַּמָּסַע.
מוֹטָב שִׁיאָרְךָ שָׁנִים אֲרָכּוֹת,

¹ שבט של קניבליים ענקיים (אודיסיאה, י, 106 ואילך).

וְרַק אֵז, בְּזִקְנֹתָךְ, הִטַּל עֲגֹן בְּאִי,
עָשִׂיר בְּכָל מָה שֶׁצָּבֵרְתָּ בְּדֶרֶךְ,
בְּלִי לְצַפּוֹת שְׂאִיתְּקָה תְּצִיעַ לָךְ מַעֲשֶׂרָה.

אִיתְּקָה הֶעֱנִיקָה לָךְ אֶת הַמָּסַע הַיָּפֶה.
בְּלִעְדֶּיהָ לֹא הָיִיתָ יּוֹצֵא אֶל הַדֶּרֶךְ.
אֵין לָהּ דְּבָר לְהוֹסִיף לָךְ.

וְאִם תִּמְצָא אוֹתָהּ דֹּלָה – הִיא לֹא רִמְתָּה אוֹתָךְ.
עִם הַחֲכָמָה הָרַבָּה שֶׁצָּבֵרְתָּ, עִם הַנָּסִיוִן הָרַב כָּל כָּף,
בְּיָדָי תּוּכַל אֵז לְהַבִּין מָה פְּרוּשָׁן שֶׁל אִיתְּקוֹת.

מחכים לברברים

למה אנחנו מחכים,

מכנסים כאן בכפר?

הברברים צריכים להגיע היום.

למה הסנט שרוי בחסר מעש כזה?

למה הסנטורים יושבים

ולא מחוקקים חקים?

כי הברברים צריכים להגיע היום.

איזה עוד חקים

יחזקו הסנטורים?

כשהברברים יגיעו,

הם יקבעו את החקים.

למה הקיסר שלנו

התעורר כה מקדם,

וליד שער העיר הראשי

יושב על מושבו, בהדר,

עם כתר לראשו?

כי הברברים צריכים להגיע היום.

והקיסר מחכה

להקביל את מנהיגם.

הוא התכוון להגיש לו מגלה

עם תארים מסלסלים

וכנויי כבוד רבים.

למה זוג הקונסולים שלנו

יצאו היום עם השופטים

בטוגות שני ורקמת זהב?

למה הם עונדים צמידים
משבצים באחלמה
וטבעות עם ברקת
בורקת בשצף?
למה הם אוהזים היום
במטות מפארים,
מגלפים ביד אמן,
מצפים פז וכסף?

כי הפרפרים צריכים להגיע היום,
ודברים כאלה מסנוורים
את עיני הפרפרים.
למה הנואמים הנכבדים
לא באים היום כרגיל
לשאת נאומים,
לומר את דבריהם?

כי הפרפרים צריכים להגיע היום.
והם משתעממים עד בחילה
מצחות לשון ונאומים.

למה חסר השקט
והבלבול הפתאומי הזה?
(איך הרצינו פניהם באחת.)
למה הרחובות והכפרות
מתרוקנים במהירות,
והכל חוזרים לבתיהם
שקועים במחשבות?

כי הלילה כבר כאן
והפרפרים לא באו.
כמה אנשים הגיעו מקו החזית
ואמרו שכבר אין עוד פרפרים.

ועכשיו,

מה יהיה אִתָּנוּ בְּלִי שׁוּם בְּרָבָרִים ?

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הָיוּ מִיָּן פְּתָרוֹן.

סוסיו של אכילס

כְּשֶׁסּוּסָיו שָׁל אַכִּילֵס רָאוּ
שְׁמַת פֶּטְרוּקְלוֹס, נִטְבַּח
הָאִישׁ הָאֲמִיץ, הַחֲזָק, הַצָּעִיר כָּל כָּךְ,
הֵם פָּצְחוּ בִּבְכִי.

טִבְעָם הָאֱלֵמוּתִי זָעַם
מוֹל מָה שֶׁהִמָּוֶת עוֹלָל.
הֵם טִלְטְלוּ אֶת הָרֹאשׁ,
נִפְנְפוּ רַעְמוֹת,
רָקְעוּ בַּפְּרָסוֹת עַל הָאֶרֶץ
וְהִתְאַבְּלוּ עַל פֶּטְרוּקְלוֹס,
שֶׁשָּׁכַב בְּלִי נְשִׁימָה,
רָפוּס, גָּמוּר, בְּשָׁר חֲסֵר עֶרֶךְ,
חֹזֵר מִהַחַיִּים לְאִין הַגָּדוֹל.

זָאוּס רָאָה אֶת הַדְּמָעוֹת
שֶׁל הַסּוּסִים בְּגִי הָאֱלֵמוּת
וְלָבוּ הַכֶּבֶד הַתַּעֲצָב.
"בַּחֲתָנָה שֶׁל פֶּלְאוּס," הוּא אָמַר,
"לֹא הָיִיתִי צָרִיךְ לְנַהֵג
בַּחֲסֵר מִחֲשָׁבָה כְּזֶה.
עָדִיף אֱלוֹ לֹא הֶעֱנֵקְתִי אֶתְכֶם,
סוּסִים אֲמִלְלִים שְׁלִי!
מָה אַתֶּם עוֹשִׂים שָׁם לְמַטָּה
בֵּין בְּגִי אֲנוּשׁ עֲלוּבִים,
כְּלִי מִשְׁחָק שֶׁל הַגּוֹרֵל?
לְעוֹלָם לֹא תִזְדַּקְנוּ וְתָמוּתוּ,
וְתָרְאוּ — אֲסוֹנוֹת חוֹלָפִים הוֹלָמִים בְּכֶם.
הַסֵּתֶבֶכְתֶּם בְּצָרוֹת שֶׁל בְּגִי אָדָם."
אָבֵל עַל הָאֲסוֹן הִלֵּא נִגְמַר שְׁבִמָּוֶת,
עַל זֶה שֶׁפָּכּוּ אֶת הַדְּמָעוֹת
שֶׁתִּי הַחַיּוֹת הָאֲצִילוֹת.

